

Introit: *Počátek poznání je bázeň před Hospodinem, moudrostí a kázní pohrdají pošetilci. (Příslaví 1,7)*

Píseň 161

Čtení: 1. Paralipomenon 28, 1-10

Píseň 398

Text kázání: Lukáš 11, 52: *Běda vám zákoníkům, vzali jste klíč k poznání, sami jste nevešli, a těm, kteří chtěli vejít, jste v tom zabránili.*

Každý z nás, bratři a sestry, máme určité poznání o Bohu. Někdo má poznání Boha na základě nějaké osobní zkušenosti, někdo Ho prožívá ve chválách, jiný nejlépe ve ztišení na modlitbě, další v rozjímání nad Božím slovem a další v praktické službě, dětem, nebo třeba starším lidem. Jeden druhého však můžeme obohatit. Ne však tím, že budeme považovat to naše poznání za jediné správné a ostatní ať se tedy poučí. Ale právě naopak. Sám se budu chtít učit od druhých. To je ten správný postoj. A chci se od nich nechat obohatit. Zajímá mě jejich zkušenost, jejich svědectví, jejich hledání. A tak se mohu i v tom našem sboru od vás učit. Od jednoho pokoře, od druhého horlivosti, od dalšího poctivosti, pohostinnosti, obohacení mi přináší společné sdílení nad Písmem svatým, a tak bych mohl pokračovat. Celkově jste mi jako sbor velkým povzbuzením. Ovšem mnohdy nám mohou otevřít oči i ti, kteří jsou odjinud, anebo i ti, o kterých si myslíme, že o Bohu nic moc neví. Např. děti. Cituji z některých dopisů, které děti psali Bohu: *Milý, Pane Bože, děkuji ti za nebe, za zvířata a moře. Děkuji i za nové stvoření jako jsou počítače. Co dalšího chystáš?* Nebo, *Milý Bože, děda říkal, že když byl mladý, že už jsi tady byl, kolik je ti vlastně let?* Další, *milý Bože, když už necháváš umírat lidi, a musíš pak dělat nové, proč si raději nenecháš ty, co jsi už udělal?* Nebo, *milý Bože, Kain a Abel by se, myslím, tolik nezabili, kdyby měl každý svůj vlastní pokoj, já to tak mám s bráchou a docela to funguje. Milý Bože, jsi opravdu neviditelný, nebo je to jen trik? Milý Bože, kdybychom měli kožichy jako zvířátka, nemuseli bychom se oblékat, neuvažoval jsi někdy o tom? Milý Bože, kdybych já byl Bohem, mě by to tak dobře nešlo! Drž se! Milý Bože, je pan farář tvůj kamarád, nebo se znáte jen pracovně?* No, některé výroky jsou celkem podnětné, jiné jsou zábavné. Nicméně mnoho i dospělých zkreslených pohledů vychází často právě z neznalosti Písma svatého.

A když Pán Ježíš mluví o klíči k poznání, který vzali zákoníci, pak se jistě můžeme domnívat, že tím klíčem je Boží slovo. Zákoníci byli přeci ti, kteří znali a vykládali Zákon. Avšak Pán Ježíš jim vytýká, že místo toho, aby otevírali tímto klíčem dveře do Božího království dalším, tak **sami tam nevešli a těm, kteří chtěli vejít, tak těm zabránili.** Co tím měl Pán Ježíš na mysli? O pár vět dříve Pán Ježíš zákoníkům říká: *Běda vám, zatěžujete lidi břemeny, která nemohou unést, a sami se těch břemen nedotknete ani jediným prstem!* Kdo je tedy i dnes zákoník? Každý, kdo má vyšší nároky na druhé, než sám na sebe. A také každý, kdo hledá ospravedlnění pouze pro sebe, pro druhé však žádnou milost nemá. Zákoníci tehdy navíc rozpracovali zákon tak, že kladli na druhé vyšší nároky, než bylo zdrávo. A **oni sami se těch břemen nedotkli ani prstem.** Jinými slovy vytvářeli falešný obraz o Bohu. Měli klíč od poznání, místo toho, aby však otevřeli, vytvářeli podmínky, co všechno se musí, aby bylo otevřeno. Dnes však tento klíč má každý, kdo uvěřil v Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. Každý z nás může otevírat Bibli a poznávat. Avšak Písmo svaté nás učí, že **naše poznávání je jen částečné.** A proto je dobré, když se můžeme společně nad Božím slovem sdílet. Na skupinkách, na biblických, na mládeži, na modlitební. A zase to sdílení není o tom, že já a můj výklad je ten správný a žádný jiný. Je to o naslouchání. Každého Boží slovo oslovuje jinak, mluví do jeho osobní zkušenosti. Do jeho myšlenek, do toho, co člověk zrovna prožívá. Boží slovo má obrovskou moc a je velmi rozmanité. A tak jistě se vám mnohokrát stalo, že jste četli třeba nějaké podobenství už mnohokrát, a stále v něm nacházíte něco nového. Ovšem právě i to sdílení nad Božím slovem, nad tím, co mě oslovuje a co oslovuje druhé, to je nesmírně posilující v růstu. A je to velmi důležité.

Budeme-li tedy brát Písmo svaté jako **klíč k poznání**, pak je potřeba si ještě vyložit, co znamená ta Ježíšova výtku směrem k zákoníkům, *sami jste nevešli...* Celá Bible mluví o vztahu Boha a člověka. Aby člověk mohl poznávat Boha, nestačí mu znát dokonale Písmo svaté. To je pouze litera, kdežto Duch dává do ní život. Je potřeba tedy vstoupit s Bohem do vztahu. A člověk, který nemá vztah s Bohem zůstává neproměněný. Tvrdý ve svém srdci. Tak jako zákoník. A tak každý, kdo pohrdá lidmi okolo sebe, každý, kdo se nad druhé povyšuje, každý, kdo nedává druhou šanci těm, kteří selhali, každý, kdo je tvrdý a nemilosrdný, o takových nemůžeme říct nic jiného, než že **sami zabraňují, aby druzí mohli vejít do Božího království**. Místo toho, aby ukázali na milosrdného Krista, vykreslují Boha jako někoho tvrdého a nemilosrdného. O každém takovém jeho stav říká jedině. *Že je daleko od Boha. Že Boha nezná.* Kdysi jsem četl rozhovor s dnes již zesnulým režisérem Jurajem Herzem, který říkal, že zná Biblii moc dobře, že ji několikrát přečetl. O Bohu však mluvil jako o někom zlém, vždyť kolik krve bylo jen ve Starém zákoně. Takhle o Bohu může mluvit ten, kdo Ho nezná, kdo ho osobně nepoznal. Ale ten, kdo ho osobně poznává, tak ten ví, jaký je Pán. Zná jeho lásku, jeho milosrdenství.

Jedním takovým byl král David. David byl mužem podle Božího srdce. Bůh v něm našel toho, který byl ochoten jednat tak, jak si Bůh přál. A víte, to že David měl to Boží srdce, způsobilo to, že on Boha již od svého útlého mládí ustavičně hledal. Toužil poznat svého Boha a Bůh se mu dával poznávat. A tím, že David s ním trávil dlouhé chvíle na modlitbách, tak tím více bylo Davidovo srdce proměňováno na srdce Boží. A přesně tuhle zkušenost, jako nejcennější poklad svěruje svému synu Šalomounovi: *„Ty pak, můj synu Šalomoune, poznávej Boha svého otce a služ mu celým srdcem a ochotnou myslí. Hospodin zkoumá srdce všech, postřehne každý výtvar mysli. Budeš-li se ho dotazovat, dá se ti najít, jestliže ho opustíš, odvrhne tě navždy.“* A tohle slovo platí jako výzva i pro tebe a pro mne. **Poznávej Boha, budeš-li se ho dotazovat, dá se ti najít.** Je to tedy o modlitbě, o rozhovoru s Ním, o vztahu, o obecenství. Skrze Pána Ježíše Krista můžeme vstupovat do Boží přítomnosti, abychom poznávali, jak je Bůh úžasný. Abychom Jím byli proměňováni! Aby nám bylo neskutečně dobře v Boží laskavé náruči. To můžeme zakoušet. Ale *vstupuješ opravdu do toho Božího království? Byl jsi tam někdy?* Pokud ne, udělej to, začni opravdově hledat Boha a tvůj život se změní. Pros Pána, aby tě naplnil Duchem svatým. Aby se tvé srdce rozhořelo ohněm Boží lásky. Možná si někteří vzpomenete, asi před dvěma roky byl u cest billboard, který dělal reklamu na ZOO v Lešné. **Zažij dotek rejnoka!** Dlouho jsem této reklamě odolával, ale když jsme tam tehdy jeli z mládeží, tak jsem neodolal. Musel jsem to vyzkoušet. Byl to zvláštní dotek, a kdybych ho měl popsat, vydalo by to možná na slohovou práci. Slova ale někdy nestačí. Lépe je to zakusit na vlastní kůži. A tak je to i s Bohem. Zažij Ho na vlastní kůži. **Zažij dotek živého Boha**, tak bychom mohli vyvěsit náš billboard. Dotek proměňující, dotek, po kterém je člověk plný naděje Ducha svatého. Tohle ti nabízí Bůh. Chce se tě dotknout. Dává ti klíče. Otevřeš a vejdeš? Možná jsi ten Boží dotek zakusil, ale už je to dávno. Zaměřil ses pak na jiné věci a přestal jsi opravdově hledat Boha. Prioritou v životě se ti stalo něco jiného, nebo někdo jiný. A to, co je tvou prioritou, to tě taky teď ovlivňuje a proměňuje. Ale nějak jinak.

Každý z nás, bratři a sestry, by jistě rád měl denně čerstvé pečivo. Většinou na druhý den už ztvrdne. Tak je to ale i s tím naším srdcem. Budeme-li chodit za Pánem Ježíšem každý den, bude naše srdce čerstvé. Nebudeme-li za Ním chodit, ztvrdne. Každý den je naší zodpovědností, nejen své srdce uhlídat, ale vcházet do Boží přítomnosti. Sytit se Božím slovem a ztišit se před Bohem. Potřebujeme to, abychom měli Ducha naděje. Abychom viděli věci okolo sebe Božím pohledem. Pohledem naděje, milosti a lásky.

Vyzývám tedy každého z nás, abychom Pána opravdově hledali. Abychom usilovali poznávat Boha, abychom vcházeli do jeho přítomnosti a zakoušeli Jeho proměňující dotek. Amen.

Píseň 398 modlitby píseň 203

Slovo poslání: Koloským 2, 2-9

Požehnání: 2. Petrův 3:18 Kéž rostete v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

Jemu buď sláva nyní a až do dne věčnosti. Amen Píseň 611

